

اسطر لاب حق

گزیدهٔ فیه ما فيه

انتخاب و توضیح

محمد علی موحد

نشر ماه

تهران

۱۳۹۹

فهرست

مقدمه: سیری در آثار منثور مولانا

۷

ادوار دوگانه زندگانی مولانا	۸
مجالس سبعه	۱۰
مکتوبات	۱۵
مقالات مولانا یا فيه‌ما فيه	۲۲
گزیده فيه‌ما فيه	۲۵

گزیده فيه‌ما فيه

۲۷

فهرست تحلیلی مطالب	۲۷۵
فهرست قصه‌ها	۲۷۹
فهرست آیات و احادیث	۲۸۱
فهرست لغات	۲۸۳

۱ تلخ

سخن سایهٔ حقیقت است و فرع حقیقت. چون سایهٔ جذب کرد، حقیقت به طریق اولی بود. خود سخن بهانه است. آدمی را با آدمی آن جزو مناسب جذب می‌کند نه سخن.^۱ بلکه اگر صدهزار معجزه و بیان و کرامات ببیند چون در او از آن نبی و یا آن ولی جزوی نباشد مناسب، سود ندارد. آن جزو است که او را در جوش و بی‌قرار می‌دارد. در که از کهربا اگر جزوی نباشد هرگز سوی کهربا نرود. آن جنسیت میان ایشان خفی است، در نظر نمی‌آید.

آدمی را خیال‌هرچیز با آن چیز می‌برد.^۲ خیال باغ به باغ می‌برد، و خیال دکان به دکان. اما در این خیالات تزویر^۳ پنهان است. نمی‌بینی که فلان جایگاه می‌روی پشمیان می‌شوی و می‌گویی پنداشتم که خیر باشد، آن خود نبود. پس این خیالات بر مثال چادرند و در چادر کسی پنهان است، هرگاه که خیالات از میان برخیزند و حقایق روی نمایند بی‌چادر خیال، قیامت باشد. آن جا که حال چنین شود پشمیانی نماند.

هر حقیقت که تو را جذب می‌کند چیز دیگر غیر آن نباشد، همان حقیقت باشد که تو را جذب کرد یوْمِ ثَبَلَى السَّرَايْرُ؟ چه جای این است که می‌گوییم. در حقیقت کشنده یکی است اما متعدد می‌نماید. نمی‌بینی که آدمی را صدقیز آرزوست گوناگون؟ می‌گوید تُتماج^۴ خواهم. بوَرَك^۵ خواهم، حلو خواهم، قَلِيه^۶ خواهم، میوه خواهم، خرما خواهم. این عده‌ها می‌نماید و به گفت می‌آورد، اما اصلش یکی است. اصلش گرسنگی است، و آن یکی است. نمی‌بینی چون از یک چیز

فریبکاری دوم آن جاست که این آرزوها و خواست‌ها خود را مستقل و اصیل جلوه می‌دهند و ای بسا که در واقع چنان نیستند بلکه نمایش‌های گونه‌گونه از یک امر دیگری هستند که ما آن را درست نمی‌شناسیم و تنها با مظاهر آن که به شکل خواست‌های متعدد درمی‌آید آشنا هستیم. مولانا در اینجا مثال از آدم گرسنه می‌آورد که انواع و اقسام خوردنی می‌خواهد: تتماج می‌خواهد و بورک می‌خواهد و حلوا و قلیه و میوه و خرما. ولی او در واقع یک چیز بیشتر نمی‌خواهد و آن رفع گرسنگی است. و از همین‌رو است که چون چیزی خورد و سیر شد دیگر آن آرزوها و خواست‌ها پیش او جلوه‌ای ندارد و رنگ و رو می‌باشد.

^۳ تزویر: چیزی را برخلاف واقع آراستن و به دروغ جلوه‌دادن؛ فریبکاری.
^۴ آن روز که رازها آشکار گردد (سوره طارق (۸۶)، آیه ۹). منظور روز قیامت است.

^۵ تتماج: آش که بانان و خمیر پزند؛ آش رشته.
^۶ بورک: سبزی، پنیر یا گوشت کوبیده که در خمیر پیچند و در روغن سرخ کنند. چیزی است شبیه پیراشکی که هم‌اکنون در ترکیه متداول و به همین نام بورک شناخته است.
^۷ قلیه: گوشت بریان.

سیر شد می‌گوید هیچ از این‌ها نمی‌باید؟ پس معلوم شد که ده و صد نبود بلکه یک چیز بود.

۲۱۶

۱ کسی که مجذوب سخن دیگری می‌شود در حقیقت مجذوب خود او می‌شود. در او چیزی از خویشتن می‌باید که به سوی او کشانده می‌شود. تأثیر سخن منوط بر آن است که در شنونده زمینه مناسب برای گرفتن آن وجود داشته باشد. این معنی را شمس تبریز در چند جا از مقالات خود (از جمله در صفحه ۶۴۰) در میان آورده است: «هرگز پیغمبر علیه‌السلام نیامد که آن را که آن نیست خبری کند». حتی انبیا قادر نیستند چیزی را که تو خود نداری به تو بدھند: «الآن را که آن دارد خبرش کند» و بگوید که «آخر تو نیز داری» (نگاه کنید به ص ۶۸، توضیح شماره ۴ کتاب حاضر). دست افزار کار انبیا سخن است و چنان‌که مولانا در جای دیگری از همین فیه مافیه آورده است «سخن را فایده آن است که تو را در طلب آرد و تهیّج کند، نه آن‌که مطلوب به سخن حاصل شود» (کتاب حاضر، ص ۲۱۲). و تأثیر سخن چنان‌که در اینجا می‌گوید بسته به آن است که در میان گوینده و شنونده مناسبی باشد.

۲ در این‌جا مولانا به یک تحلیل روان‌شناسی می‌پردازد. آدمی را خیال هرچیز با آن چیز (یعنی به آن چیز و به سوی آن چیز) می‌برد. انسان که چیزی را می‌خواهد نخست صورتی از آن در ذهن خود ترسیم می‌کند و پس به دنبال آن در تکاپو برمی‌آید. اگر می‌خواهد خانه‌ای بسازد نخست آن را در کارگاه خیال خود می‌سازد و انگاه می‌کوشد تا خانه را درست مطابق آن صورت ذهنی درآورد. اما نقشبنده خیال دلالة محتالی است و کارگاه خیال عرصه تزویر است. در این عرصه دو گونه تزویر و فریبکاری بر سر راه ماهست: اول آن‌که عروسان آرزوهای ما هیچگاه خود را چنان‌که هستند نمی‌نمایند. آن‌ها چادر خیال بر سر کرده‌اند و از پشت این چادر به عشه‌گری و دلبری برمی‌خیزند و از این‌روست که انسان ساکاری را می‌کند و بعد پشمیمان می‌گردد، زیرا درمی‌باید که مشاطه خیال فریبیش داده، و آنچه را که به دست آورده نه آن است که می‌خواسته است.